

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
И-4 У. 15728/14
Дана: 23.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Томислава Медведа, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца Зорана Тодоровића из Власотинца, Власинска 90, ради поништаја решења тужене Скупштине Општине Власотинце, 01 број 06-57/2014 од 29.11.2014. године, уз учешће заинтересованог лица Мирослава Љубеновића из Власотинца, Председника Општине Власотинце, у предмету избора председника општине, након одржане усмене јавне расправе дана 17.04.2015. године, у нејавној седници већа, одржаној 23.04.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Скупштине Општине Власотинце, 01 број 06-57/2014 од 29.11.2014. године.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 1,370,00 динара у року од 30 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, заинтересовано лице се бира за председника Општине Власотинце, коју функцију ће обављати на сталном раду у Општини Власотинце, с тим што се ово решење објављује у „Службеном гласнику Града Лесковца.

Тужбом, поднетом дана 05.12.2014. године, тужилац наводи да је оспорено решење донето на седници 29.11.2014. године, након доношења решења о разрешењу председника Општине Власотинце, као претходног услова, које је донето противно процедури коју прописује Пословник о раду Скупштине Општине Власотинце, уз кршење законских, а и одредаба Устава. Наводи, даље, да писани предлог 15 одборника за избор председника општине није достављен у року који је предвиђен Пословником, нити је службено заведен кроз писарницу општинске управе или Скупштине Општине, да тај предлог носи датум 29.11.2014. године, што доказује да

рок из Пословника није поштован, указујући на одредбе члана 31. став 6. и члана 14. став 1. Пословника о раду СО Власотинце. Сматра да оваквим поступањем, одборници нису имали довољно времена да се упознају са биографијом и квалификацијама предложеног кандидата, на шта су указивали одборници током скупштинске расправе. Такође, наводи да оспорено решење садржи и неправилност по изричитој одредби члана 32. став 5. Закона о Агенцији за борбу против корупције, јер су у гласању приликом доношења оспореног решења, које је донето већином, тј. гласовима 24 одборника од укупно 45 одборника СО Власотинце, учествовали, односно гласали и одборници Бранислав Станковић, Гордана Димитријевић, Драган Николић, као и Ђорђе Јовановић, који су у могућем сукобу интереса, јер су условљени да тако гласају због постављења, односно избора са њима повезаних лица на одређене јавне функције у Општини Власотинце. Предлаже да Суд уважи тужбу и оспорено решење поништи, или огласи ништавим.

Тужени орган је доставио Суду опширан одговор на тужбу, у коме наводи да је пословником предвиђено да скупштина може, у току седнице, без расправе допунити дневни ред на предлог председника општине, општинског већа и најмање једне трећине одборника, као и извршити измене у редоследу разматрања појединих тачака, те да је поступак предлагања кандидата тако и обављен, у складу са Пословником СО Власотинце. Даље, цитира поједине одредбе овог Пословника, које регулишу поступак разрешења и поступак избора председника општине и посебно истиче да се одредба члана 14. односи искључиво на конститутивну седницу, због чега се не може применити на конкретну ситуацију, с обзиром да није било никаквих локалних избора. Наводи да је Скупштина гласала о повреди Пословника и да је већином гласова утврђено да није било кршења процедуре, да се о свим тачкама на седници водила исцрпна дебата, па и о тачкама разрешења и избора новог председника општине, тако да су одборници имали прилике да се довољно добро упознају са разлозима за разрешење, односно са разлозима за избор новог председника општине, па и са биографијом заинтересованог лица. Такође, навео је да оспорава активну легитимацију тужиоца за вођење управног спора против решења о избору заинтересованог лица за председника општине, јер би тужилац имао легитимацију тек у случају да је био противкандидат заинтересованом лицу у поступку избора. Сматра да нема ни ситуације прописане одредбом члана 32. став 5. Закона о Агенцији за борбу против корупције, јер не постоји никаква одлука Агенције којом би било утврђено постојање сукоба интереса за одборнике које тужилац наводи у тужби, као и да се не може утврдити како су наведени одборници гласали, будући да се избор председника спроводи тајним гласањем. На крају, наводи да тужилац, оспоравајући решење о избору заинтересованог лица за председника општине, заправо не износи ниједан правни аргумент за поништај тог решења, већ да су тужбени наводи усмерени искључиво на оспоравање његовог разрешења са функције председника општине. Поднеском од 18.03.2015. године, тужени орган ургира за хитније одлучивање по тужби и доставља уз овај поднесак нове доказе и то Акт Министарства државне управе и локалне самоуправе од 20.02.2015. године, извештај Скупштине Општине Власотинце упућен наведеном Министарству, захтев за вршење надзора над законитошћу аката и рада СО Власотинце, поднет министру наведеног Министарства од стране председника одборничке групе СНС и одборничке групе СПС у СО Власотинце. Сматра да се у конкретном случају ради само о повређеној сујети и изгубљеној политичкој борби, па

предлаже да Суд тужбу одбаци.

Заинтересовано лице одговор на тужбу није дало.

Управни Суд је у присуству свих странака одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), на којој је тужилац навео да остаје код свих навода из тужбе, указујући, још једном, на необразложени предлог групе одборника за његово разрешење. Суду предаје решење Скупштине од 24.03.2015. године, којим је констатовано да је остало на правној снази решење од 29.11.2014. године о разрешењу чланова Општинског већа Општине Власотинце, које је донето је у извршењу пресуде Управног суда, У. 15727/14 од 2.01.2015. године, којом пресудом је поништено раније решење о њиховом разрешењу. Предложио је да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење. Трошкове је тражио по основу судских такси у висини Закона о судским таксама.

Представници туженог органа, Горан Митић, председник Скупштине Општине Власотинце и Бојан Цветковић, секретар, навели су да остају у свему при одговору на тужбу и додали да решење од 23.03.2015. године, које је тужилац доставио Суду, није предмет разматрања у овом управном спору. Предложили су да Суд тужбу одбије. Трошкове нису тражили.

Заинтересовани је навео, као и тужени орган, да решење од 24.03.2015. године није предмет ове тужбе, али је указао да је ставом 1. тог решења утврђено да остаје на правној снази решење Скупштине Општине Власотинце од 29.11.2014. године, а то је решење о разрешењу председника општине, овде тужиоца, док је ставом 2. утврђено да разрешењем председника општине је престао мандат члановима Општинског већа Општине Власотинце, основном одговарајућих одредби Закона о локалној самоуправи. Додао је да је тужени орган поднео захтев за преиспитивање напред поменуте пресуде надлежном Врховном касационом суду, као и да решење Скупштине Општине од 24.03.2015. године, није оспорио, али да још увек није протекао законски рок за подношење тужбе. Предложио је да Суд тужбу одбије. Трошкове није тражио.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа, списка предмета, речи тужиоца, туженог органа и заинтересованог лица и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд налази:

тужба је основана.

По оцени Суда, тужени је приликом доношења оспореног решења учинио повреду правила поступка из члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), којом је прописано да писмено решење садржи увод, диспозитив (изреку), образложење, упутство о правном средству, назив органа са бројем и датумом решења, потпис службеног лица и печат органа.

Како у конкретном случају, оспорено решење не садржи образложење, са утврђеним чињеничким стањем и разлозима који су били одлучни при оцени доказа, правне прописе и разлоге на основу којих је донето, као ни упутство о правном средству, оно је, по оцени Суда, донето противно цитираној одредби члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку, што га чини незаконитим. У том смислу, при доношењу оспореног решења учињене су повреде правила поступка прописане и одредбом члана 199. став 2. истог Закона, којом је, између осталог, прописано да образложење решења садржи правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Суд је ценио наводе туженог органа и заинтересованог лица, али је, имајући у виду напред наведено, нашао да нису од утицаја на другачију оцену законитости оспорене одлуке.

Са изнетих разлога, Суд је тужбу уважио и поништио оспорено решење, одлучујући као у ставу I диспозитива ове пресуде, применом одредбе члана 40. став 2., члана 42. став 1. и члана 46. став 2. Закона о управним споровима.

Одлука о трошковима донета је на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), који се сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима. Управни суд је нашао да је захтев основан, с обзиром да је тужилац у вези са покретањем спора, према тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 28/94...93/14), имао трошкове за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара и таксу за пресуду у износу од 980,00 динара, те му је, одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде, досудио укупне трошкове спора у износу од 1.370,00 динара.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 23.04.2015. године, II-4 У. 15728/14

Записничар
Бисерка Савић, с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Бурић

РС

